

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

изх. № 1223/3.12.2019

ДО
Г-н СТЕФАН ТИХОЛОВ ТИХОЛОВ
Гр. Ловеч 5500
Ул. „Търговска“ № 22, ет. 4

ДО
✓ **Г-Н ТЮРКЕР МОЛЛАХАСАН**
Гр. Момчилград,
Ул. „Сан Стефано“ № 14, бл. 12, ап. 21

ОТНОСНО: Сигнал вх.№ 19453 от 22.12.2017г. за противоречива съдебна практика на Върховния административен съд на Република България.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА,

Като подробно се запознах с изложеното във Вашия сигнал и след обсъждането му както със съдиите от двете данъчни отделения на ВАС, проведено на 27.09.2018г., така и в новосъздаденото от мен през м.април 2019г. Звено за анализи и тълкувателна дейност, намирам, че на основата на съдържанието на сигнала няма основание за образуване на тълкувателно дело и постановяване на тълкувателно решение по въпроса : „От кой момент спира давността в хипотезата на чл.172, ал.1, т.1 ДОПК при започнало производство по установяване на публичното вземане-моментът на издаване на заповедта за възлагане на ревизия /чл.112, ал.1 ДОПК/ или моментът на връчването на заповедта /чл.113, ал.2 ДОПК/?“.

Действително, от мотивите на цитираните от Вас две групи съдебни решения, на пръв поглед, може да се заключи, че различните съдебни състави на касационната инстанция дават различен отговор на поставения материално правен данъчен въпрос, но това следва да се преценява с оглед на спецификата на всеки случай и значението на отговора за крайния резултат на решаването на спора по делото. За да има основание за образуване на тълкувателно дело за противоречива практика е необходимо кумулативното изпълнение на две условия, които в случая не са налице – противоречиво тълкуване и прилагане на закона.